

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

— μη έχοντας θεσπίσει εμπρόθεσμα όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει την κρατική ενίσχυση την οποία έκρινε παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η Επιτροπή με την απόφαση 2006/323/ΕΚ, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (στο εξής: απόφαση 2006/323), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5 και 6 της εν λόγω απόφασης και από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και

— μη έχοντας θεσπίσει εμπρόθεσμα όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει την κρατική ενίσχυση την οποία έκρινε παράνομη και ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η Επιτροπή με την απόφαση 2007/375/ΕΚ, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (στο εξής: απόφαση 2007/375), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 6 της εν λόγω απόφασης και από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την εκτέλεση της απόφασης 2006/323 έληξε στις 8 Φεβρουαρίου 2006. Η προθεσμία για την εκτέλεση της απόφασης 2007/375 έληξε στις 8 Ιουνίου 2007.

Μέχρι σήμερα η Ιταλική Δημοκρατία δεν έχει προβεί στην ανάκτηση όλων των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες με τις εν λόγω αποφάσεις ούτε έχει ενημερώσει την Επιτροπή για την ανάκτηση αυτή. Οι νομικές δυσχέρειες που πρόβαλε η Ιταλία ως δικαιολογία για την καθυστέρηση στην εκτέλεση των αποφάσεων αυτών δεν συνιστούν εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, λόγους απόλυτης αδυναμίας ανάκτησης.

Στη συνέχεια η Επιτροπή επικρίνει το γεγονός ότι η Ιταλία την ενημέρωσε με καθυστέρηση για την πρόοδο της εθνικής διαδικασίας εκτέλεσης των αποφάσεων, παραβιάζοντας έτσι την υποχρέωση ενημέρωσης την οποία επιβάλλουν οι εν λόγω οδηγίες.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Varhoven Administrativen Sad (Βουλγαρία) στις 2 Νοεμβρίου 2011 — Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto» — grad Burgas κατά Orfey Bulgaria EOOD

(Υπόθεση C-549/11)

(2012/C 13/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven Administrativen Sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlennie na izpalnenieto» — grad Burgas

Ανααιρεσίβλητη: Orfey Bulgaria EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 63 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (!), την έννοια ότι δεν επιτρέπει να προβλέπεται, κατά παρέκκλιση από την οδηγία αυτή, ότι η γενεσιουργός αιτία του φόρου επί της παροχής των υπηρεσιών κατασκευής συγκεκριμένων αντικειμένων σε ένα κτίριο επέρχεται πριν από το χρονικό σημείο της εκτέλεσης του κατασκευαστικού έργου και ότι η γενεσιουργός αιτία αυτή συναρτάται προς τον χρόνο επέλευσης της γενεσιουργού αιτίας του φόρου επί της πράξης που πρέπει να πραγματοποιηθεί σε αντάλλαγμα και η οποία συνίσταται στη σύσταση εμπράγματος δικαιώματος επιφάνειας για άλλα αντικείμενα στο ίδιο αυτό κτίριο, σύσταση η οποία αποτελεί επίσης την αντιπαροχή για την παροχή των κατασκευαστικών υπηρεσιών;
- 2) Συμβιβάζεται με τα άρθρα 73 και 80 της οδηγίας 2006/112 η διάταξη του εθνικού δικαίου που προβλέπει ότι σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η αντιπαροχή συνίσταται εν όλω ή εν μέρει σε αγαθά ή υπηρεσίες η βάση επιβολής του φόρου για τη σχετική πράξη είναι η κανονική αξία του παραδοθέντος αγαθού ή της παρασχεθείσας υπηρεσίας;
- 3) Έχει το άρθρο 65 της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι δεν επιτρέπει να γεννάται απαίτηση για ΦΠΑ επί της αξίας της προκαταβολής, αν δεν πρόκειται για χρηματική καταβολή, ή πρέπει η παραπάνω διάταξη να ερμηνευθεί ευρέως και να γίνει δεκτό ότι ο ΦΠΑ καθίσταται απαιτητός ακόμη και στις περιπτώσεις αυτές και πρέπει να επιβάλλεται επί της οικονομικής αξίας που έχει η πράξη που πραγματοποιείται σε αντάλλαγμα;
- 4) Αν στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η δεύτερη από τις προτεινόμενες απαντήσεις, μπορεί το συσταθέν στην προκειμένη υπόθεση εμπράγματο δικαίωμα επιφάνειας να θεωρηθεί, αν ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένες περιστάσεις, ως προκαταβολή κατά την έννοια του άρθρου 65 της οδηγίας 2006/112;

5) Έχουν τα άρθρα 63, 65 και 73 της οδηγίας 2006/112 απευθείας εφαρμογή;

αυτό δυνατότητας να προβλέψει ρητώς τη διενέργεια διακανονισμών της εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών στην περίπτωση της κλοπής;

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Administrativen Sad Varna (Βουλγαρία) στις 2 Νοεμβρίου 2011 — P. Dimova κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto», Varna, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-550/11)

(2012/C 13/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen Sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ET PIGI — P. Dimova

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto», Varna, pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σε ποιες περιπτώσεις πρέπει να θεωρείται ότι συντρέχει περίπτωση δεόντως αποδεικνυόμενης ή δικαιολογημένης κλοπής κατά την έννοια του άρθρου 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 (¹), απαιτείται δε συναφώς να έχει διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη και αυτός να έχει ήδη καταδικαστεί με τελεσίδικη απόφαση;
- 2) Αναλόγως της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: περιλαμβάνει η έννοια της «κλοπής που αποδεικνύ[εται] ή δικαιολογ[είται] δεόντως» του άρθρου 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 περίπτωση όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης στην οποία κινήθηκε προανακριτική διαδικασία κατά αγνώστων λόγω κλοπής, το γεγονός δε αυτό δεν αμφισβητείται από τις αρμόδιες φορολογικές αρχές και βάσει αυτού θεωρείται ότι συντρέχει περίπτωση ελλείπουσας ποσότητας;
- 3) Είναι συμβατή προς το άρθρο 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 ρύθμιση του εθνικού δικαίου όπως αυτή των άρθρων 79, παράγραφος 3, και 80, παράγραφος 2, του νόμου για τον ΦΠΑ καθώς και φορολογική πρακτική όπως αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, δυνάμει των οποίων η διενεργηθείσα έκπτωση του φόρου επί των εισροών κατά την κτήση εν συνεχεία κλαπέντων αγαθών πρέπει υποχρεωτικά να αποτελεί αντικείμενο διακανονισμού, εφόσον θεωρείται ότι το κράτος δεν έκανε χρήση της παρεχόμενης σε

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts (Λετονία) στις 7 Νοεμβρίου 2011 — SIA «Kurcums Metal» κατά Valsts Ierēnumu dienests

(Υπόθεση C-558/11)

(2012/C 13/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: SIA «Kurcums Metal»

Ανααιρεσίβλητη: Valsts Ierēnumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπάρχουν καλώδια, τα οποία αποτελούνται από πολυπροπυλένιο και από ένα νήμα από χάλυβα, όπως στην προκειμένη περίπτωση, a priori, στη διάκριση 5607 49 11 της συνδυασμένης ονοματολογίας [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου (¹), της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο];
- 2) Είναι απαραίτητη για την κατάταξη σχοινιών, όπως αυτά της προκειμένης περιπτώσεως, η εφαρμογή του κανόνα 3, στοιχείο β', του παραρτήματος I, γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87, του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο;
- 3) Αν σχοινιά αποτελούμενα από συνδυασμένα μεταξύ τους υλικά, ήτοι από πολυπροπυλένιο και από νήμα από χάλυβα, και των οποίων η μεγαλύτερη διάσταση της εγκάρσιας τομής υπερβαίνει τα 3 mm —όπως συμβαίνει εν προκειμένω— υπάγονται, εντούτοις, στη διάκριση 7312 10 98 της συνδυασμένης ονοματολογίας, παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87, του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, εμπίπτουν αυτά τα σχοινιά επίσης στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1601/2001 του Συμβουλίου (²), της 2ας Αυγούστου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συρματόσχοινων και καλωδίων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρωσίας, Ταϊλάνδης και Τουρκίας;